

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 15 Aprilie s. v.

Opiniunea publică europeană e cu deosebire preocupată de cele ce se vor fi petrecând la Livadia, și din mai multe părți s'a exprimat temerea, ca nu cumva, întocmai ca acum de cece ani, la Livadia să se hotărască cele din urmă amănunte ale unui plan de război.

Departe de marile centre de viață și lipsiți de ori-și-ce relațiuni cu cercurile diplomatice, noi nu ne putem pronunța asupra acestor temeri. Dacă ne dăm însă seamă despre relațiunile țărilor din Orient între ele și către marile puteri, ni se impune convingerea, că temerile nu sunt întemeiate. Sunt multe conflicte de interese atât între țările din Orient, cât și între puterile mari, nici unul nu e însă atât de acut, ca să poată motiva un război.

Presupunerea, că Rusia ar voi să-și asigure influența asupra țărilor din Orient, această presupunere e fără îndoială întemeiată. Pornirea spre Constantinopol este o veche tradițiune în imperul rusesc, și timp de două sute de ani, dela Petru-cel-Mare până în zilele noastre, Rusia s'a războit mereu, ca să străbată la Dunăre, în Peninsula-Balcanică și în cele din urmă la Constantinopol. Austria însă a știut să pună stăvile puternice în calea puterii dela Nord și să susțină imperul otoman până-ce nu prind putere popoarele ce-l alcătuiau, pentru-ca ele înseși să se susțină contra Rusiei.

Astăzi, după-ce din imperul otoman de-odată s'au făcut mai multe state și după-ce Austria este și ea direct angajată în Peninsula-Balcanică, Rusia poate dori, dar' nu mai poate spera dominațiunea în Orient. Ea va fi voind fără îndoială un nou război, dară are cuvinte puternice de a nu-l risca decât în cazul, că popoarele din Orient ar cere protecțiunea ei față cu vre-o putere mare, fie aceea Austria, fie ori-și-care alta. Nu mai au însă popoarele din Orient trebuință de protecțiunea Rusiei. Poarta nu le mai poate amenința în existența lor, cabinetul din Viena le este binevoitor, ear' celelalte puteri nici că sunt direct angajate în Orient. Astfel

un război pornit de Rusia n'ar pute să fie decât un atentat la libertatea popoarelor din Orient, Rusia le-ar găsi pe toate aceste contra ei și unite cu Austria, care e interesată de independența micilor state dela hotarele ei orientale.

Este, ce-i drept, între statele din Orient unul, care pare a inclina spre Rusia, cel grecesc. Grecii însă își pot permite și își și permit acest lux tocmai fiindcă sunt cei mai depărtați de Rusia. Apoi Grecii au trecut și ei în secolul nostru prin multe desamăgiri. Popor mic, risipit prin toate țăările din Orient și preocupat de marile tradițiuni eline, ei își făceau iluziunea, că vor ajunge încetul cu încetul să domineze tot Orientul. Lupta lor de libertate nu s'a pornit la Atena, ci la Iași, după un plan vast, pentru-ca să ducă, în sfârșit, la întemeierea micului stat grecesc. Acest stat însă mai ales pentru Grecii nu era decât chiagul pentru un mare imper, care ar fi avut să cuprindă în el toate țările, prin care se află risipit poporul grecesc. Astfel România, Sârbia, Bulgaria și Muntenegru au fost pentru Grecii tot atâtea desamăgiri, și nu e minune, dacă Grecii n'au ajuns încă să înțeleagă, că nu cu Rușii, ci cu vecinii lor trebuie să facă cauză comună. Chiar admitând însă, că Rusia poate conta pe simpatiile Grecilor, aceste nu prea prețuiesc mult și nu vor determina-o să pornească un război, câtă vreme celelalte țări din Orient sunt contra ei.

Ear' aceste, și îndeosebi România și Bulgaria, ca cele mai de aproape amenințate, nu pot decât să fie foarte rezervate față cu Rusia.

Se poate însă, ca să fie la mijloc conflicte, despre care noi nu știm nimic, și ca în adevăr situațiunea să fie atât de încordată.

Cu factori necunoscuți se nu ne facem însă calculele. După cele ce știm noi un război nu pare probabil și așa trebuie să sperăm, că pacea se va menține încă și se ne urmăm lucrarea fără de nici o temere.

Dacă ar fi să se fie cu toate aceste război, nu noi avem să-l facem, pe noi nu are să ne găsească nepregătiți.

Revista politică.

Sibiu, 15 Aprilie s. v.

Simptome foarte îngrijitoare se ivesc în Nord-Ostul monarchiei noastre, în Galizia. Un spirit sinistru a cuprins toate straturile populațiunii țerencesci și a produs o fermentare adâncă în contra nobilimii acelei țări. Nu pentru întâia oară se arată acest spirit de ură al poporului dela țeară din Galizia. Agitați prin emisari rusesci de ai împărătesei Ecaterina II, țeranii s'au resculat încă și pe timpul celui din urmă rege al Poloniei, Stanislaw Lescinsky, comitând cele mai crâncene brutalități în contra nobilimii. Și aceste războaie sângeroase au contribuit mult la deservita ruină a Poloniei. În anul 1846 se arăta aceleași semne și ear' ațărările rusesci au fost acele, care au provocat mișcarea. Acum din nou cutieră o asemenea mișcare straturile polone din Galizia. Nobilimea tremură în castelurile sale; emisari se arată printre populațiunea dela țeară, enarează acesteia cele mai îngrozitoare lucruri despre intenționatele războaie ale nobilimii în contra țăranilor, despre o apropiată potopire a lumii etc., prin ceea-ce au produs o agitație nespusă între țeranii superstițioși. Afacerea e atât de serioasă, încât judecătorii au și început deja a se ocupa de ea în toată serioșitatea și s'au întemplat până acum chiar și condamnări. Despre această mișcare pe cât de interesantă, pe atât de primejdioasă i-se împărtășesc diarului „Pester Lloyd“ următoarele amănunte:

„De două săptămâni încoace nu mai avem a face cu faimă și evenimente misterioase și sporadice, ci cu o mișcare de țerani în toată forma, care încă nu e destul de clară, dar' s'a răspândit în o mare parte a țării. Motivul agitațiunii și al adunărilor e pretinsa intenție a „domnilor“, de a măcelări pe țerani. Această șarlatanie a câștigat pentru sine pe oamenii inculti: masele nu numai că dau credință acestei monstruoase absurdități, ci numesc chiar și pe acei proprietari mari, la care „domnii“ își au deposedul de arme și cu al căror ajutor vor să înceapă lupta în contra lor.

„Noua răzcoală de țerani are să se întempele înainte de Paști, spre a preveni „domnii“. Din toate aceste două lucruri se pot constata: 1. Că agitațiunea țăranilor nu se va micșora nici după trecerea acestui fatal termin, ci că ea se va continua, fie chiar și un an întreg, și apoi în preșara intrării Rușilor, ca a restabilității ordinii publice, se va termina prin masacrarea Ovrailor și a domnilor; 2. că în cazul, dacă Dumnezeu și politica de pace a d-lui Kálnoky ne va feri de un război cu Rusia și dacă se vor potoli

selbaticile pasiuni, aceste, nutrite prin actuala agitațiune, vor fi pentru fiecare moment gata de a exploda“

Mișcarea aceasta are, precum se vede, un caracter de tot serios, și deși revoluțiunea n'a izbucnit înaintea Pascilor, din depeșele din Sâmbăta și Duminica Pascilor rezultă, că mișcarea ia dimensiuni tot mai mari.

Așa se depeșează din Cracovia cu datul de 24 Aprilie n.: Districtele Gorlice și Gryboweau recuierat miliție, deoarece-ce mișcarea țăranilor e în creștere. Linia căii ferate transversale Podgorze-Skawina a fost provocată, să țină în pregătire două trenuri pentru transporturi militare, îndeosebi pentru cavalerie.

Scirile din urmă spun, că situațiunea guvernului sârbesc e destul de bună și că campania electorală se deschide pentru el în bune condițiuni; în aceeași vreme se afirmă, că coalițiunea liberală-radicală n'are sorti să ajungă măcar la o minoritate imposantă și că scisiune s'a produs printre radicali. E prea timpuriu pentru a pute judeca situațiunea. Cu toate aceste, scirile de mai sus nu prea par să corespondă cu realitatea situațiunii. Chiar și în cercurile oficiale ale monarchiei noastre, unde ministrul Garašanin nu întâmpină decât bunăvoință, sunt temeri serioase că guvernul nu va apuca deschiderea Scupcinei.

Convenția comercială cu România.

„Telegraphul“ scrie:

Negocierile pentru încheierea unei noi convențiuni de comerț cu Austro-Ungaria s'au început la Viena. În aceste negocieri se caută principiile generale pentru a ajunge la o nouă stare convențională; tratările definitive vor urma după Paști, dacă se va fi reușit a stabili o înțelegere prealabilă.

Momentul hotărârilor e deci aproape și caută să vorbim limpede cu toții, caută să ne ridicăm deasupra punctelor de vedere de partid, pentru-ca guvernul să cunoască în fiecare moment adevărata opiniune a țării.

Nu mai pot avea loc astăzi discuțiuni teoretice; nu mai poate fi întrebare, dacă trebuie sau nu să încheiem o convențiune de comerț cu Austro-Ungaria. Singura chestiune, care se impune ați e în ce condițiuni să încheiem convențiunea.

Pentru noi lucrul e lesne, căci nu am așteptat ultimul moment pentru a ne spune cuvântul.

Prin firea lucrurilor, atât pentru noi, cât

Foia „Tribunei“.

Strigoaica.

Din fantasiile lui Nicolae Gogol.

(Urmare.)

Bătrâna dete fiecareia dintre studenți un culcuș deosebit: pe retoric îl adăpostea într-o colibă, pe teolog îl închise într-o cămară de provisiuni, se înțelege, deșertă, ear' pe filosof îl puse într'un staul de oi tot gol și acesta.

Îndată-ce se vedu singur, filosoful își mănca în câteva bucături peșele, apoi se puse să cerceteze gardina staulului, dete cu piciorul preste botul unui porc ce-și virise din cotețul învecinat nasul prin o crepătură din gardină, și se culcă pe urechia dela dreapta, ca să doarmă ca un mort.

Deodată ușa cea scundă se deschise și baba intra ghemuită în staul.

„Ei, băbucă, ce cauți d-ta aici?“ — întrebă filosoful.

Bătrâna înaintă cu brațele deschise drept spre el.

„Hahaha! — strigă filosoful râdând. — Scii, că ai haz!“

El se dete înapoi, baba însă nu-l slăbi, ci înaintă mai departe spre el.

„Ascultă-mă, băbucă, — îi dișe filosoful; — dacă vrei să mă sparii, nu prea ți-ai găsit omul.“

Baba însă, fără-ca să-i dică vre-un cuvânt, își întindea mereu brațele și umbra să-l prindă,

eară ochii ei începură să se umplă de o văpaie cu totul particulară.

„Ei, strigoaica dracului, departe, departe de mine!“ — strigă el cuprins de spaimă.

Bătrâna își întindea însă mereu brațele, ca să-l prindă.

El se repezi, ca să eaze, dar' baba se trase în dreptul ușii, îl privi aspru cu ochii ei plini de văpaie și înaintă de nou spre el.

Filosoful voi să-i dea brânci, dar' spre marea lui îngrozire simți, că nici mâinile nu și-le poate ridica, nici picioarele nu și-se mișcă, ba își perduse chiar și graiul și cuvintele treceau preste buzele lui fără de sunet. Auzea numai, cum îi bătea inima, și vedu, cum bătrâna se apropie de el, îi puse brațele în cruci pe pept, îi plecă capul și sări cu destoinicia unei pisici în spinare, apoi dete cu o mătură în el, eară el începuse să tropotească întocmai ca un cal de călărit și să o ducă în spinare. Toate aceste se petrecuseră cu atâtea repezițiune, încât filosoful abia-și putu veni în fire și se apucă cu amănândouă mâinile de genunchi, ca să-și oprească picioarele din fugă, dar' spre marea lui mirare ele se mișcau fără de voia lui, și făceau nise sărituri mai iute ca ale unui cal cerchezesc.

Ei eșiră din curte și trecuă preste un șes întins, închis din o parte de o pădure deasă și întunecată. Abia acum strigă filosoful:

„Neiculiță! Asta-i o strigoaică!“

Sus pe cer luna strălucia cu o lumină al-

burie. Zarea miezului de noapte, învălăită oarecum în negurile undoioase, se întindea ca un vâl străvechi preste fața pământului; păduri, pășuni, cer și văi, toate păreau ca-și-când ar fi durmind cu ochii închiși; nicăiri nici o adiere în aer. În recoarea nopții era un fel de umezeală malcomitoare; umbrele copacilor și ale tufșurilor cădeau ca nise cometei preste șesul inclinat. Așa era noaptea, prin care alerga filosoful Toma Brutus cu călărețul seu atât de deosebit în felul lui.

Inima lui era cuprinsă de un simțământ înădușitor, neînțeles și totuși oarecum plăcut. Plecându-și capul, vedea cum ierburile de desubtul lui se păreau depărtate și pierdute în o mare adâncime, preste ele se întindea oglinda unei ape limpezi ca izvorul de munte, eară pașiștea de sub el părea ca fundul unei mări luminate până în adâncimile ei; vedea cel puțin, cum chipul lui și al babei, pe care o ducea în spinare, se ogliediau în adâncime.

Vedea apoi, cum în locul unei lumina un soare cu totul particular, auzea din depărtare sunet de clopote legănate în țișinile lor și zări, în sfârșit o nimfă ce se ridica dintr'un stuf de trestie; el vedea umerii și picioarele ei, pline și rotunjite, dar' alcătuite din strălucire și din scânteie vibratoare. Ea se întoarse spre el și acum el privi în fața ei cu ochi ageri și scânteietori, apoi ea începă un cântec ce pătrundea până la inima lui; în urmă ea se apropia de el, atingând fața

apei, apoi începă să riță cu hohot și dispăru. Ea se aruncă pe spate și formele ei rotunde, de o albeață palidă ca a porțelanului nears, păreau străvechi în rațele soarelui. Trupul ei era acoperit de o spumă ce curgea ca nise măr-găritare acoperind fața apei, tremura în toate încheieturile lui — și ea ridea în apă . . .

Le vedea el toate aceste ori nu le vedea? Visa el ori era treaz? Și ce răsuna de colo de jos? Era vânt ori muzică? Răsuna, mereu răsuna, mai aproape și tot mai aproape, și străbătea în suflul lui ca o cântare undoioasă.

„Ce e aceasta?“ — se întrebă filosoful Toma Brutus, când privi în adâncime, alergând mereu înainte.

Sudorile îi curgeau șiroaie de pe trup; el simțea o desmerdere diavolească, un fel de plăcere înădușitoare și groaznică, care îl străbătea până în măduva oaselor; câte odată îi era ca-și-când n'ar mai avea inimă și cuprins de spaimă, își punea mâna pe pept.

Ostenit de moarte și cuprins de spaimă, el începă să spună toate rugăciunile, pe care le scia, și să reciteze toate descântecurile împotriva duhurilor necurate. Deodată simți un fel de ușurare; simțea că aleargă mai încet ca mai nainte, strigoaica apasă mai puțin asupra umerilor lui; îi era par'că începe să atingă cu picioarele earba cea deasă, ear' pe cer se ivi o fașie luminoasă.

„Minuat!“ — strigă filosoful Toma și începă să reciteze descântecurile tare și tot mai tare.

și pentru Austro-Ungaria e avantajos să trăim în bune relații economice.

Aceasta nu se poate tăgădui.

Dacă s'a putut ridica vre-odată contestație asupra acestui punct, vina e numai a vecinilor noștri; din când în când ei singuri o mătură.

Dar', cum e firesc să trăim în bune relații economice cu marele stat vecin, tot în firea lucrurilor sînt dificultăți serioase, cari se opun la aceasta.

Am lămurit lucrul de nenumărate ori, punând în relief deosebirea de interese ce există între Austria și Ungaria față cu noi; am arătat, că pe când interesele Austriei armonizează cu ale noastre, interesele Ungariei sînt tocmai opuse.

Greutatea stă în a înlătura piedecile ce există; și pentru aceasta trebuie să scim sigur ce vom.

Un rezultat fatal al desvoltării noastre economice de până acum, e trebuința de a întemeia industria națională; satisfacerea acestei trebuințe nu mai poate fi amănată, o scim aceasta cu toții.

Aceasta e unul din punctele cardinale, după care avem să ne orientăm în alcătuirea noii convențiuni cu Austro-Ungaria.

Un al doilea punct cardinal îl alcătuiesc interesele exportului nostru. Unilateral în producere, avem absolută nevoie să desfacem prisosul produselor agricole, pentru a ne procura în schimb fabricatele trebuincioase traiului nostru.

Între aceste două trebuințe bineconstatate, există nepotrivire. Ele pot să fie satisfăcute paralel.

Dacă avem trebuință de industrie națională, și dacă dorința fiecărui bun Român ar trebui să fie ca toate necesitățile vieții noastre să fie satisfăcute de munca națională, e limpede pentru ori-cine, că nu avem mijloace de a întemeia deodată toate soiurile de industrii.

În această privință, acțiunea noastră e mărginită de o sumă de împregiurări, contra cărora sentimentele nu pot nimic.

Singurul lucru rațional pentru noi, e să ne măsurăm bine forțele și să alegem acele industrii, cari sînt și mai neapărate și mai potrivite cu condițiunile țării noastre.

Aceste industrii trebuie protejate.

Pentru produsele celorlalte industrii, mîna ne e liberă cu deservire, și ele formează fondul nostru de concesiuni.

Dacă Austro-Ungaria consimte să facă bune condițiuni produselor noastre agricole, putem și noi să-i facem concesiuni asupra fondului de mai sus. Dacă nu, nu.

Eată, destul de scurt schițat terenul, pe care trebuie să ne punem pentru îngrijirea adevăratelor noastre interese.

Într'un număr viitor vom căuta să arătăm situațiunea Austro-Ungariei în negocierile actuale.

Pelerinagiu la mormântul lui C. A. Rosetti.

„Voința națională“ aduce următorul raport despre sărberea memoriei lui C. A. Rosetti:

Ieri, 8 Aprilie, prima aniversare a morții neuitatului luptător C. A. Rosetti, mai mulți amici și cetățeni s'au întrunit în grădina sf. Gheorghe, pentru-ca de acolo în corpore să facă un pelerinagiu la mormântul marelui cetățean.

Deodată el își scoase cu repeziunea fulgerului capul de sub strigoaică și sări acum el în spinarea ei. Baba începu să alerge, ce-i drept, cam anevoie și în sărituri scurte, dar' atât de repede, încât călărețul abia putea să răsuflă. Sburau încât abia mai puteau zări pămîntul de sub ei; la lumina lunei se vedeau toate, deci nu se luminase încă de tot. Locul părea șes; fiind însă că sburau atât de repede, se perdeau toate în fața vederii și nimic nu se vedea lămurit. El puse mîna pe un băț ce zăcea în drumul lor și începuse să dea cu toată puterea în babă. Ea scoase un țipet sălbatic, la început turbat și amenințător, în urmă însă tot mai domol, mai plăcut, mai drăgălaș, până-ce nu se făcu în cele din urmă cu totul încet și dulce ca sunetul unui clopoțel de argint, încât îi pătrunse până în adîncul inimii și-l făcu să se întrebe:

„Să fie în adevăr numai o babă bătrână?“

„Ah! nu mai pot!“ — strigă ea obosită și cădu întinsă la pămînt.

El se plecă peste ea și i-se uită în ochi; zorile zilei se revărsau și în depărtare sclipiau turnurile aurite ale bisericilor din Chiev. Înaintea lui zăcea o față frumoasă cu nise gene lungi ca nise săgeți. Părul bogat era scălciat de tot. Fără de simțiri, precum era, ea își întinse brațele desvîlțate, suspina și își îndreptă ochii plini de lacrimi, spre cer.

(Va urma.)

Mulțimea s'a îndreptat în cea mai bună ordine prin străzile Lipscani, Smărdan, Doamnei, Academiei, Vămei și a eșit în strada Clementei, unde s'a oprit în fața casei cu nr. 9, din această din urmă stradă, în care C. A. Rosetti a rămas pentru prima oară lumina.

Aci parte din cetățeni au intrat în curtea acestei case și d. deputat Palladi, suindu-se pe scara de piatră, improviza un mic discurs de ocaziune, salutând cu respect acest scump loc, unde C. A. Rosetti s'a născut.

Pe această casă, pentru care Românimea trebuie să poarte frumoase și scumpe suveniruri, consiliul comunal al capitalei decisese în ședința-i dela 22 Martie, să se așeze o piatră pentru memoria lui C. A. Rosetti.

În acest scop se alesese o comisiune compusă din d-nii N. Manolescu, Gr. Ștefănescu, Dr. Sergiu și A. Vlădescu, care se achită în ziua de 7 Aprilie de misiunea cu care o onorase consiliul comunal.

În adevăr, în ziua de 7 curent, în prezența susnumitei comisiuni, precum și în prezența mai multor cetățeni se desvîli această piatră comemorativă, de marmură albă, lucrată de d. sculptor Stork și purtând pe dînsa cu litere negre următoarea inscripțiune:

Aici s'a născut

C. A. ROSETTI

la 2 Iunie 1816

mort la 8 Aprilie 1885.

MEMORIEI SALE

Comuna București

Aprilie 1886.

Cu această ocaziune d. A. Vlădescu, consilier comunal și unul din membrii de care vorbim mai sus, rosti următorul discurs:

Domnilor!

În numele consiliului comunal al capitalei Regatului român, ai cărui delegați sîntem, salutăm cu respect această locuință, în care s'a născut neuitatul Constantin Alexandru Rosetti, la 2 Iunie 1816.

Salutăm cu venerație această lespede de piatră, pe care s'a săpat numele lui C. A. Rosetti, care s'a așezat pe această casă de către comuna București, în semn de eternă amintire și recunoștință ce vom păstra, noi și generațiile viitoare, pentru C. A. Rosetti, care a suferit exilul și privațiile de tot felul; s'a lăpădat de drepturile sale de noblete, s'a îmbrăcat cu haina și cu suferințele Românilor și a luptat aproape jumătate de secol cu cuvîntul, cu penă și cu inima pentru luminarea, formarea, regenerarea, unirea și înălțarea neamului românesc, — vasal și necunoscut de Europa înainte de 1848, independent și respectat aji de toate Statele din lume.

Salutăm memoria marelui cetățean C. A. Rosetti, unul din principalii promotori ai revoluției dela 1848, care a răsădit în România principiile de dreptate și de egalitate ale omului înaintea legilor; de iubire și de respect ale omului pentru om și pentru bunurile sale, de îndeplinirea datorilor, în mod conștient, a fiecăruia din noi către patrie, către familie și către semenii noștri.

Salutăm pe C. A. Rosetti pentru credința neșărmătată ce el a avut în viitorul Statului român, pentru statornicia neclintită, cu care el a persistat în propagarea principiilor democratice și egalitare în România, din ziua în care a îmbrățișat lupta pentru regenerarea neamului nostru, până în ziua în care — cu peana în mână — și-a dat ultima suflare, pentru aducerea la îndeplinire a măreței sale credințe — aceea de a ridica pe Români prin Români prin libertate și prin dreptate.

Salutăm pe nemuritorul C. A. Rosetti dascălul nostru al tuturor, care ne-a învățat să credem, precum a crezut el, în viitorul și în destinele neamului românesc și ne-a dat puțința să luptăm pentru statornicirea și respectarea regimului democratic și liberal în România, pentru dobîndirea căruia el a luptat viața sa întreagă, convins fiind din adîncul curatei sale conștiințe, că acest regim este coronamentul neamului omenesc în genere, fiindcă face pe ori-ce popor stăpîn pe soarta sa.

Înainte de a termina acest merit omagiu ce aducem aji lui C. A. Rosetti, să cerem dela geniul seu nemuritor, care planează deasupra noastră, prin virtuțile sale cetățenești, să ne inspire la toți sentimentele, de cari el a fost însuflețit în toată viața sa pentru neamul românesc și să ne sape în inimile noastre și a generațiilor viitoare, brăde adînci de iubire neșfîrșită de patrie, de dreptate, de libertate și de egalitate, cari le-a avut el adînc imprimat în inima sa nobilă și generoasă; daruri cu cari a trăit, a luptat și a murit, și cari l-au făcut nemuritor în amintirea națiunii române, la a căreia altare a lucrat viața sa întreagă cu abnegație și cu devotament. Terminând să cerem, unul

dela altul și toți împreună dela generațiile actuale și viitoare, să ne facem datoria pentru România și pentru Români, precum și-a făcut el cât a trăit, și să fim siguri, că geniul seu puternic și neperitor ne va ajuta, și umbra sa mărețată ne va proteja și ne va face să ajungem la îndeplinirea aspirațiilor noastre naționale, pe cari el ni-le-a arătat și cu ei, până în trista și neuitată zi de 8 Aprilie 1885.

Eternă să fie dar' memoria lui C. A. Rosetti în neamul românesc, pentru serviciile ce el a adus Românilor și patriei noastre.

Din strada Clementei mulțimea eși în calea Vieroriei și se îndreptă spre cimiterul Șerban-Vodă.

În capul mulțimei mergeau doi cetățeni, cari duceau o foarte mare coroană de stejar și lauri, așezată pe un tripied; de o parte și de alta mergeau alți cetățeni, cari țineau în mână diferite coroane din partea cetățenilor Brăileni, Gorjeni, lucrătorilor tipografi, etc.

În mulțime am observat pe d-nii Vintilă C. A. Rosetti și M. Cornea din partea familiei; delegațiunea adunării deputaților, compusă din d-nii deputați Ilie Protopopescu, G. Palladi, Niculescu, Butculescu, Oroveanu; pe d-nii deputați C. M. Ciocazan, Dincă Schileru, Mucenic Dinulescu, I. I. Rădulescu etc.; actualii și fostii redactori și colaboratori ai ziarului „Românul“; mai mulți săteni din Argeș, avînd în capul lor pe dl I. Dobrescu; lucrătorii tipografiei „Românul“ și preste vre-o 200 de cetățeni, cari deși timpul era rău și ploaia continuă, n'a lipsit de a-și îndeplini o sfîntă datorie către memoria marelui cetățean, unul din principalii întemeietori ai partidului liberal.

Presa liberală încă luase parte la această solemnitate, care avu un caracter cu totul cetățenesc; ea a fost reprezentată prin delegații diarelor „Telegraphul“, „Națiunea“ și „Voința națională“.

Pe câmpia Filaretului, cunoscută sub numele de Câmpul libertății, mulțimea se opri și dl Gr. Serurie, un membru bătrîn al partidului liberal, ceti cu o voce emoționată și cu capul descoperit, un discurs de ocaziune, prin care arăta frumoasele suveniruri ce acest câmp reamintesc tuturor Românilor și partea cea mare ce C. A. Rosetti luă la întemeierea libertăților noastre.

Tot pe Câmpul libertății rosti câteva cuvinte și dl deputat C. M. Ciocazan.

Ajunșînd la cimiterul mulțimea se descoperi cu respect și venerațiune, apropiindu-se de mormîntul marelui cetățean, împodobit cu drapele tricolore, cu coroane și cu flori.

Aci se aflau mai multe persoane, cari veniseră mai înainte, printre ele am observat pe dl și d-na V. A. Urechia, pe d-nul și d-na C. Lecca cu d-soarele Nenovic, pe d-na Giani, pe d-na Z. Crisenghi, pe d-nii Emil Costinescu, Gr. Vulturescu, Porocianu, maior Papazoglu, etc.

O mulțime de coroane nouă erau depuse pe mormînt; printre ele am observat una de violete cu panglice albe, avînd inscripția: Regele lui C. A. Rosetti; aceasta fusese adusă de mai înainte de dl maior Perticari, oficer de ordonanță al M. S. Regelui; o coroană de stejar cu inscripția: Lui C. A. Rosetti — Comuna București recunoșcătoare, 8 Aprilie 1886; și în fine o mulțime de alte coroane și buchete de flori, unele depuse atunci, ear' altele aduse de mai înainte de amicii lui C. A. Rosetti.

La mormînt au vorbit: dl Dobrescu, în numele învățătorilor rurali; dl Fotea Pepazolu în numele lucrătorilor tipografi; dl Giani, Dincă Schileru, în numele sătenilor.

După pronunțarea acestor discursuri, fiecare a mai aruncat încă o privire asupra tăcutului și recelului mormînt, care cuprinde osemintele marelui patriot, și după-ce depuse pe el câte o floriceică, pe la 5 oare trecute, părăsi cimiterul în tăcere și într'o ordine, care dădea o gravitate impunătoare acestei solemnități civice.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Din protopopiatul Lipovei 10/22 Aprilie 1886.

În ziarul „Luminătorul“ am scris multe, în cauza alegerii la noi de protopresbiter, și am arătat eforturile și șicanele ce ne stau în cale, — așa ca on. public să fie bine informat.

La expunerile noastre am fost și răsbîți — tot în acel lăudat diar — prin două întîmpinări: una a d-lui secretar consistorial Ignățiu Pap; alta a d-lui corespondent... U din Arad.

N'am reflectat la ele, pentru-că sciam că on. public e convins, că ținuta noastră cu d-nul candidat V. Mangra este curată constituțională, și porceasă din convingere nepreocupată, — foloșitoare binelui eștsec.

Acum stăm în ajunul alegerii, care va fi Sămbătă în 19 Aprilie (1 Maiu). Comitetul protopopesc, a candidat pre toți cei 6 concurenți.

1. Ioan Istin. 2. Vincenție Schelegean. 3. Svetoniu Petroviciu. 4. Petru Biberea. 5. Voicu Hamsea. 6. Vasiliu Mangra.

Atențiunea membrilor sinodului protopopesc este îndreptată și respective în combinațiune sînt 2 persoane:

Voicu Hamsea, preot în Fîscuț și Vasiliu Mangra, profes. de teologie în Arad.

Pre cel dintău il voesc mai cu seamă acei membri sinodali, cari vînează favoruri lumesci, și cari au câte o crîmpită pe la ușile Domnilor.

Pre al doilea il voesc toți oamenii de bine, cari au la inimă prosperarea bisericii și a poporului.

Pre cel dintău il spriginesc — mijlocit și nemijlocit — toate organele chemate și nechemate, de sus până jos. On. public credem că va înțelege.

Pre al doilea il spriginesc și voesc oamenii independenți, nepreocupați și fermi în caracter.

Vasiliu Mangra, cu un trecut prea frumos în viața publică — i-se atribuie cu tot dreptul titlul provădit în „Statutul organic“ de „binemeritat“.

Voicu Hamsea, preot de 4—5 ani, nici că poate reflecta la vre-un merit. Poate să i-se atribuie de merit împregiurarea, că mai multe familii de sub părinteasca oblăduire a d-sale au făcut zilele aceste declarațiune la parochul gr-cat. din Zabran, că trec la unire.

Pentru mărirea sfințelor sărbători, ce ne stau înainte nu mai facem alte corolare, ci așteptăm în liniște. Dar' conjurăm pentru fiecare alegător să-și facă socoată cu sine și să-și folosească cu sfințenie dreptul și votul seu.

Legea noastră fundamentală dice, că alesul protopop să fie: „binemeritat“, prin urmare, dacă vom să respectăm legea, trebuie să votăm pre cel binemeritat. Și dela acest drept, mintea omenească să nu ne abată.

Am dis.

Mai mulți.

M.—A., Aprilie 1886.

„Nu face nimic! Peară moara, numai să peară și șoarecii!“ Așa își vor fi dicînd frații Maghiari. Vrînd să ne ruineze cu totul, ca să țină în frîu — deși sîntem cei mai pacînici locuitori de sub coroana S. Stefan — au nevoie de o droaie de amplotiați pîtrunși cu toți de idea stăturii maghiar, de misiunea lor civilisatoare în mijlocul barbarilor de noi, cari în restimp de o mie de ani, n'am fost în stare să ne însușim dela ei nici măcar arta de a pregăti un papricaș ori „székelygulyás.“ Nu mă îndoiesc că de puțin, că cu greoiul aparat administrativ al nostru, sub o bună conducere, s'ar pută administra și vastul imper al Chingilor.

Care este urmarea efortărilor lor de a face și din pietri Maghiari sau cel puțin patrioți moderați? Am convenit cu Maghiari de pe sate, cu Sași. Tot într'un cuget susțin, că nu sînt mulțumiți cu felul de guvernare de aji, că ajungem la sapă de lemn. Cu deosebire Maghiarii, ei se plîng amar.

Nici vorbă! Maghiarii, ocrotiți și spriginți, caută mai presus de toate un post sine cura și ca să-și câștige merite patriotice, cari ele hotărăsc aji vrednicia omului în Ungaria, — își risipesc puterile cele mai bune, bucură din gură în lupta sterilă a împedecării naționalităților nemaghiare din Ungaria în mersul lor firesc spre cultură prin maghiarizare și răspîndirea culturii maghiare, care și-a pierdut în patria noastră caracterul seu cosmopolit, decînd a apucat pe mîna fraților Maghiari.

E destul însă, că ei neglijează alte deprinderi mult mai de interes, e destul, că au făcut decînd sînt la putere mersul racului, după chiar mărturisirea diarelor lor. Ar fi dureros, cînd ar trebui ca tot astfel să dicem și noi despre neamul nostru, chiar aji, cînd sîntem excluși de pe toate terenele. Romănașul nu scie ce e răsăfăarea, e deprins din frageda pruncie a întălni numai piedeci și nevoi în calea vieții sale, în fericita Ungarie. Maghiarul însă nu e în stare să dea pept cu neajunsurile vieții de aji, el se spărie și țipă din răspuțeri.

Unul din cele mai competente diare maghiare*, chiămat a sci dacă le merge bine ori scapătă pe ei ce merge neamul lor, meditănd asupra sorții ce-i așteaptă stăruind pe povîrnișul apucat, serie între altele:

„Ruinarea economiei noastre nu mai are început nici sfîrșit, ba din ei în ei execuțiile se tot înmulțesc și moșiile străbune își schimbă stăpînul neînterupt. În astfel de împregiurări, cu drept cuvînt e cuprins de înfrustare chiar și omul ce vrea să stee față pericolelor viitorului și se întreabă mîhnit: Unde ne duc toate acestea?“

*) „Gyakarlati-Mezőgazda“ ese în Altenburg (M.—Ovár.

Are Maghiarul multe defecte . . . pentru aceea însă nu e vrednic ca să se prăpădească, să devină desferat în această patriă . . .

„Am ajuns până acolo, că toți împărtășesc convingerea, cum numai prin îmbunătățirea stării materiale și spirituale mai putem costa, mai putem păstra pământul, pe care a curs sângele părinților nostri . . . ținem a fi deositor, dacă proprietarul a șapte pruni se face măiestru . . .

„Cu un cuvânt în urma stării apăsătoare lipsește încrederea reciprocă dintre noi. Vedem însă, că astfel despărțiți, astfel înstrăinați unul decătră altul, — ne prăpădim, ne pierdem și, asemenea snopului desleat, se risipește națiunea noastră. Pe moșile străbune se desfacează ați sânge străin, încetul noi devenim pe însuși pământul nostru oameni fără locuință și trăim de pe o zi pe alta din plata străinului . . .“

Pe noi, naționalitățile din Ungaria, guvernul nu ne lasă să înțelegem o reuniune agricolă, în care să facem și noi ceva pentru progresul neamului nostru. Când e vorba însă de națiunea maghiară, apoi nu se cruță nimic.

La Budapesta s'au ținut două congrese mai săptămânile trecute, unul al cultivatorilor de vii și neguțătorilor de vin, — un al doilea a fost al cultivatorilor de pepeni.

Nu știu cum se face, că de-al de noi ul-traiști n'au fost, cu toate acestea cu amândouă au făcut fiasco, asemenea părintelui protopresbiter din tractul Abrudului, cu sinoadele.

Eată caracterizarea foilor de specialitate maghiare:

„Comisiunea pregătitoare a făcut o programă atât de bogată, că toate speciile vieritului erau cuprinse în ea și pentru a cărei desbatere temeinică, nu 2 zile dar 6—8 și de-abia puteau fi de ajuns. Raportorii nu s'au căutat ca să fie specialiști; ei, cu excepțiunea celui în chestia philloxerei, au fost oameni noi (*homo novus-ok*), dintre cari, ce-i drept unii au cetit exposeuri frumoase; — dar s'au prea vădit despre mulți, că nu-s prea acasă în chestiile lor chiar.“ *)

Ear' despre al doilea „congres“, acela al cultivatorilor de pepeni se scriu pe scurt următoarele în „*Gyakorlati-Mezőgazda*“ nr. 15. a.: „Și congresul de pepinerie — ne scrie corespondentul nostru din Budapesta — a fost slab de tot. Oamenii au uitat și aceea, ce au știut înainte de asta cu douăzeci de ani. „*Die Alten sterben aus und die Jungen sind eh' nichts nützt!*“ — ăce Neamțul și, precum se vede are toată dreptatea; astfel dar' numai așa trăim! numai! — numai! — numai!“

Dacă sunt adevărate toate aceste, și nu avem cuvinte de a ne îndoi, — apoi într'adevăr, că sunt de compătimit frații Maghiari, ei, copiii răsfățați ai dlui de Tisza! Se vede că Ovreimea, Maghiarii cei noi, aceia le cumpără moșile și ei, deprinși a trăi prea ușor, caută câte un os de ros, înmulțind *ad infinitum* ceata slujbașilor, ce sug la bugetul țării.

E îngrozitor, când cetim în statistica Ungariei **), că singur în Budapesta sunt 70.879 Ovrei, mai mulți decât în Franția întreagă. Ear' în întreg comitatul Pestei aflăm respectabila sumă de 92.208 Ovrei.

Cu toate aceste frații Maghiari de calibru greu, au ochii împăngeniți, nu văd prăpastia, spre care merg cu pași hotărâți. Ei tot cutează a lumina întunecatul Orient, cu voie, fără voie, căci stau de minune bine și bunăstarea și cultura specifică maghiară trebuie să aducă și pe alții la sapă de lemn.

Încă douăzeci de ani de domnire maghiară e de ajuns pentru o totală ruinare și aservire a propriului lor neam. Noi suntem deprinși cu răul și ajungând și la bine odată, vom progresa după cum ne este firea și menirea în această lume. Și acest timp nu poate să fie departe. Cel din urmă țeran o simțese, că schimbare are să se facă. Administrația prea este ruinătoare și incurcată, justiția prea străină față de majoritatea covârșitoare a acestei țări, sarcinile publice din cale afară apăsătoare . . . toate nefiresci și prin urmare de o scurtă durată. *Slova.*

Cronică.

Înaintări în armata comună. Cu ocaziunea avansamentului din Main a. c. au fost numiți: La infanterie: maiorul Avram Cassan dela reg. inf. nr. 31 a fost numit vice-colonel; căpitani cl. II au fost numiți locotenentii Dionisiu Algya alias Poppa de Alsó-Komána dela reg. inf. nr. 5, Olimpiu Pistrilla dela reg. inf. nr. 2, Ioan Teneschan dela reg. inf. nr. 19, Ioan Popesku dela reg. inf. nr. 5; locotenenți au fost numiți Nicolau Străin dela reg. inf. nr. 43, Maximilian Russu dela reg. inf. nr. 31, Nicolau Hidu dela reg. inf. nr. 31, Ioan Boeriu dela reg. inf. nr. 68, Petru Badesco dela reg. inf. nr. 61; sublocote-

nenți au fost numiți: Victor Bregyan dela reg. inf. nr. 5, și Nicolau Gombosiu dela reg. inf. nr. 65.

Programul pentru serbarea Sf. Păci în Bucuresci: În seara de Vineria-Mare, Regele, însoțit de Casa Sa civilă și militară va merge la oarele 7 și jum. la biserica Metropoliei, spre a asista la serviciu. Ministrii, înalții funcționari ai Statului și ofițerii superiori din garnisoană se vor afla la oarele 7 și jum. la Metropolie. Detașamentele din diferite corpuri ale garnisoanei stau înșiruite în curtea Metropoliei în tot timpul ceremoniei ocolirii sfântului Epitaf. În Sâmbăta Pascilor, la oarele 12 din noapte, Regele, urmat de Casa Sa civilă și militară, escortat de excadronul de gendarmi al Bucurescilor va merge la Metropolie la sfânta înviere. Momentul când I. P. S. S. Metropolitul-Primat exclamă: „Christos a înviat“, se va anunța Bucurescilor prin 101 tunuri de pe Dealul Spirii. Conform vechilor tradițiuni se va scrie evanghelia sfântului Ioan, pe care Regele o va semna și se va investi la urmă cu sigilul statului. Regele va lua apoi în mână sfânta cruce, înaintea căreia se vor închina asistenții. O gardă de onoare cu muzica va sta în fața Metropoliei, în timpul ceremoniei sfinte învieri. Vineri ținuta va fi de doliu, adică pentru civili: frac, cravată și mănuși negre; decorațiuni: marile cruci fără cordon. Militarii: mare ținută; decorațiuni: marile craci fără cordon. Sâmbăta ținuta va fi: frac, cravată și mănuși albe; decorațiuni în formă reglementară. Militarii: mare ținută de ceremonie.

Metropolitul-Primat fiind bolnav, programul nu a fost executat întocmai. La oarele 7 și jumătate, conform programului oficial, Regele în trăsura deschisă, însoțit de Casa Sa civilă și militară, a mers la sf. Metropolie, unde a asistat la serviciul divin al înmormântării Domnului Isus Christos. Demnitarii statului erau de față. În curtea Metropoliei, detașamente din toate corpurile garnisoanei se aflau înșirate giur împrejur, și fiecare soldat ținea în mână o luminare de ceară aprinsă. Publicul era numeros. Slujba s'a oficiat decătră un arhieru, Ex. Sa Metropolitul-Primat fiind bolnav. Regele de asemenea din cauză de boală, n'a însoțit cortegiul la ocolirea bisericeii.

D-șoara Bărsescu s'a întors zilele acestea din Franția, dela Rochelle, în Viena, și va reîncepe reprezentațiunile sale la „Burgtheater“ la 30 curent cu „Hero“ și „Leandru“, în care distinsa artistă va juca rolul amantei Hero.

Himen. Ni se scrie din Cernăuți: Scirea publicată în nr. 78 al „Tribunei“ la acest loc despre logodna d-lui Pintea Tărnovean cu d-șoara Aglaia Zurean nu se adevărează. Cu aceasta deci se desminte scirea publicată de noi.

Ovreei din România se duc. Aflăm, — scrie „Răsboiul“, — că în săptămâna viitoare vor pleca din Iași 220 familii israelite, care se duc a-și căuta traiu în America. Comunitatea israelită din localitate a început să facă preparativele necesare.

Asemenea pleacă în străinătate și d-nul Arthur Wechsler, ginerele dlui I. H. Daniel, unul din bancherii de frunte din Iași.

Greva din Decazeville. Greva din Decazeville n'a încetat nici acum. Din cauza aceasta comercianții din acest oraș au adresat președintelui republicii următoarea petițiune: D-le președinte! Subsemnații comercianți și industriași din Decazeville au onoare a vă pune la cunoștință penibila situațiune ce se pricuiește prin prelungirea grevei, punându-se în joc interesele tuturor și punându-se comerțul și industria în așa măsură, încât majoritatea dintre noi se găsește în imposibilitate de a plăti chiria și imposite, dacă nu se va pune capăt crizei cât mai curând. De aceea rugăm guvernul să iee fără întârziere măsurile necesare spre a împăca interesele lucrătorilor cu ale societății. Această poporațiune, sinceră republicană, din Decazeville comentează pe solicitudinea guvernului. (Urmează 600 de iscălituri.)

Regina Sârbiei s'a hotărât să trimită medalia Nathalia, doamnelor Vieneze, care s'au pus în capul comitetului de ajutor al răniților sârbi, din răboiul trecut.

Reservistii greci, aflați în Bucuresci, se ăce că au primit ordin să plece la regimentele lor.

Restabilirea fortificațiunilor la Constantinopol. Diarele franceze scriu, că guvernul rus, care, în 1871, îndată-ce putu din nou să întreprindă o flotă în Marea-Neagră, desemnase pe rind, pentru a o primi, porturile Otchakoff și Nicolaiewsk, reveni la portul Sevastopol. Un batalion de artilerie de fortăreață s'a trimis acolo și o direcție de întăriri, s'a stabilit. Se lucrează cu activitate la restabilirea forturilor, cari vor fi gata în curând; preste puțin timp o puternică flotă va pute fi întrunită în port. Mai mulți ofițeri de marină vor fi trimiși în reședință în oraș, și acum este o onoare pentru militari de a aparține flotei din Marea-Neagră.

Don Pedro, împăratul Braziliei, însoțit de împărăteasa, vor sosi la Viena pe la sfârșitul lunii lui Mai; se crede că vor rămâne pentru a face o cură la Carlsbad.

Din actele sinodului protopresbiterial gr-or. al Sibiului, ținut la 25 Faur și 11 Martie 1886.

(Urmare.)

d) Sub nr. protocol. . . 1886. Presidiul prezintă raportul anual despre activitatea sa ca protopresbiter și starea protopresbiteratului pe anul 1885. Raportul care cuprinde date foarte momentuoase și exacte despre activitatea protopresbiterului și foloasele dobândite în administrațiune, deși adresat preanoratlui Sinod, după-cum s'a amintit mai sus, comitetul spre a înlesni discușiunea asupra lui din partea preanoratlui Sinod și pentru cruțare în timp, s'a pronunțat însuși precum urmează:

I. A administrațiunea de birou.

Numărul pieselor întrate cu licențele de căsătorii pe anul 1885 se urcă la 1759 cu 127 mai mult ca în anul 1884. Aceste exhibite grupe după resorturi au fost cu finea anului toate rezolvate. Administrațiunea de birou se continuă deci cu aceeași precizie și încordare, ca și până aci; ba în cursul anului trecut s'a introdus și protocolul arhivului, ca inventar al actelor finalizate și comitetul deschide preanoratlui Sinod întrebarea: dacă se mai poate aștepta, ca șeful nostru tractual să continue și mai departe cu încordată-i activitate în administrațiunea de birou; dacă este sau nu potrivit chiar cu interesele bineînțelese ale tractului nostru, ca prelungă deosebitele visitațiuni canonice și comisiuni în comunele bisericesci, același om în cursul unui an, să improtocolize, rezolveze, mundeze și expedize mai mult de 1700 acte în ordinea exemplară, în care se găsească acum; dacă nu este un câștig acela, de a subtrage, pe cât este posibil pe actualul șef dela mulțimea de lucruri mărunt, cari prelungă că-i răpesc timpul cel mai mult, îl rețin dela lucrări de cel mai înalt interes pentru acest tract.

Rugăm pe preanoratul Sinod a se pronunța în merit asupra acestei întrebări.

II. Partea bisericească.

Ca și până acum raportul presidial în partea aceasta cuprinde date amănunțite și exacte în privința statului preoteșc și a schimbărilor întâmplare într'insul. În decursul anului s'au adaus la protopresbiterat fiile Moardeș la materia Șaldorf și filia Noul-săseșc la materia Roșia.

Deosebit interes merită apoi îmbunătățirea dotațiunii preoteșci exoperată în două comune și anume: în una dela 130 fl. 90 cr. s'a urcat dotațiunea la 401 fl. 20 cr., în alta dela 124 fl. la 363 fl. 92 cr. Astfel de îmbunătățiri sunt ați lucrările cele mai grele și mai gingașe și succesul exoperat și pe terenul acesta merită toată recunoștința. Sperăm că protopresbiterul va continua pe calea apucată în această direcțiune și preanoratul Sinod va aștepta cu drept cuvânt, ca să fie spriginit în direcțiunea aceasta din partea tuturor oamenilor de bine. Dar lucrarea cea mai de frunte în partea aceasta este fără îndoială conspectul calificațiunii preoților beneficiați din protopresbiteratul Sibiului, o lucrare, care pusă alături cu conspectul dotațiunii preoților din anul trecut, dă un ce întreg, o lucrare completă de cel mai înalt interes. Numai combinând ambele aceste conspecte se poate concluda cu calculi exacti la adevărată pozițiune, ce o are, și ce trebuie să o aibă preotul din tractul Sibiului. După conspectul din cestiune, unul dintre preoți n'are nici o pregătire teologică, 12 au studiat așanumitul curs de 6 luni înainte de 1849, 1 cursul de un an, 9 cursul de doi ani, unul cursul extraordinar, ear' unul seminarul din Bucuresci; abia a treia parte sunt, cari au făcut studii teologice de câte 3 ani.

Aceste date indegetează deajuns enormele greutate, cu cari au să lupte atât preoții în partea lor cea mai mare, cât mai ales organul superior în fața birocratismului nou introdus, după care și cel din urmă preot trebuie să poarte cancelaria parochială, oficiu parochial, pentru cari el n'a primit din veci nici cele mai elementare cunoștințe. A fost dară natural, ca preoțiunea în luptă cu aceste greutate s'ar stărue atât de mult pentru întrunirea ei în reuniune, la ceea-ce dureri! Preaveneratul Consistor nici până aci n'a rezolvat nimic. Comitetul cu considerare la dorințele preoțiunii și la foloasele însemnate, ce ar rezulta pentru preoțiune din întrunirea în reuniune mai ales acum, când în fruntea acestui tract stă un bărbat de litere, va prezenta în raportul de față propuneri speciale în scopul acesta.

Q împregiurare de asemenea semnificativă, dar' îmbucurătoare din atinsul conspect pentru meritele preoțiunii nu o putem lăsa neatinsă și anume: 31 fi ai preoților tractuali au cercetat gimnasiul, din acestia o parte după terminarea studiilor gimnasiale mergând la academii, au ocupat și ocupă pozițiuni onorifice în societate; ear' 16 fi de preoți din acest tract sunt acum la studiu; — un merit aceasta netăgăduit al preoțiunii pentru biserică și națiune, între preamodestele condițiuni de existență, în cari se află. (Va urma.)

A p e l *)

Sântem în serbătorile Învierii Domnului; toți ne bucurăm și dăm laudă lui D-șeu că ne-a învrednicit a le ajunge în pace; toți ne rugăm lui D-șeu să ne învrednicească și pe anii viitori a le ajunge baremi așa; așa facem și trebuie să facem ca creștini. Dar' avem frați în nefericire, în mare lipsă, peritori de foame chiar. Sânt frații Basneni, cari într'un cias și jumătate rămăsă în câmpul gol, lipsiți de case, bucate, haine, fără nimic, numai cu sufletul în oase și cu ce biată

avură pe ei. La 10 l. c. st. n. adică, la 1 1/2 oară după ameați, arseră în Basna 106 familii și adică 56 Sași, 47 Români, și 3 Țigani. Vântul fiind mare nu putură bieții nefericiți localiza focul nici a scăpa câte ceva din flăcările lui. Români și Țigani sunt neasecurați afară de câțiva inși, sânt deci de sărit în apă ori de luat lumea în cap. Întru ajutorarea acelor frați Români și nefericiți Țigani se sârim cu mic cu mare, bogat și sărac, care cu cât ne trage inima, căci dători sântem a o face aceasta.

Din parte-mi mă deoblig a aduna mila bănească și a o duce nefericiților la fața locului, unde o voi împărți în proporțiuni drepte cu pierderile îndurate, ear' rezultatul și computul îl voi publica în toate foile noastre.

Drept aceea, în numele nefericiților Români și Țigani din Basna, rog pe toți marinimoșii și bine simțitorii cetitori ca: cine cu cât se va îndura, să trimită la adresa

Ioan Pop Reteganul,
învățător și redactor la „Cărtile Săt. Român.“
în Blaj (Balázsfalva).

Contribuiri pentru scoala superioară de fete din Sibiui.

(Urmare.)

Prin lista nr. 222. (Colector d-nul Patriciu Barbu, avocat în Reghin): Demetriu Lup, paroch 1 fl.; Alexandru Terneavan, preot 1 fl.; Leone Lup, paroch 1 fl. toți din G. Hodac, Ioan Petru, capelan în Ilbanesci 1 fl. Suma listei 5 fl.

Prin lista nr. 223. (Colector d-nul Patriciu Barbu, avocat în Reghin): Georgiu Pop, not. cercual 1 fl.; Isidor Marcu, adjunct not. 20 cr.; Petru Ciobotariu, preot 50 cr.; Ecaterina Ciobotariu, preoteasă 50 cr.; Sofia Papu, notăreasă 1 fl.; toți din M. Reghin; G. Duma, prim. în E. Sacal 50 cr.; Iac. Stanilla, preot în Luer 1 fl. Suma listei 4 fl. 70 cr.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Lemberg, 27 Aprilie n. În orașul

Lisko a erupt Duminecă noaptea un foc pustiitoriu. Aproape întreg orașul s'a prefăcut în cenușă.

Paris, 27 Aprilie n. (Scirea „Agenției Havas“) Delyannis a comunicat ambasadorului frances, că la insistarea Franciei Grecia se va învoi a demobiliza. Freycinet a încunoscințat puterile despre aceasta rezolvire a cabinetului grecesc și a cerut totodată amânarea predării notei colective.

Atena, 26 Aprilie n. (8 oare și 15 minute seara). Ați după ameați a împărțit Delianis reprezentanților puterilor respunsul dat ambasadorului frances, în urma căruia Grecia aderează cu deservire la sfaturile Franciei în ceea-ce privește demobilizarea. După primirea acestei împărțiri reprezentanții puterilor au ținut o consultare, apoi au adresat lui Delianis numai decât un ultimatum, prin care se spune, că aceasta aderare nu corespunde la nici o întâmplare instrucțiunilor primite dela guvernele lor, și provoacă deci pe Grecia se demobilizeze în termen de opt zile, deoarece-ce dușmănoasa atitudine a Greciei față cu Turcia nu se poate mai mult suporta; în sfârșit puterile fac pe Grecia responsabilă, dacă va mai persista să rămână sub arme. După aderarea Greciei dela sfaturile Franciei ultimatumul se consideră de superflu.

Atena, 27 Aprilie n. (Scirea „Agenției Reuter“) Patru corăbii cuirasate engleze, o corabie germană, una austro-ungară și una italiană au părăsit baiul dela Suda plecând în spre Pireu.

Roma, 27 Aprilie n. O depeșă a consulului italian din Aden anunță, că Sultantul Harmars a lăsat să se ucidă toți Europeanii de acolo, a atacat lângă Gildezza cu două sute soldați expedițiunea științifică italiană a contelui Perro, a ucis pe toți participanții dela expedițiune, a ocupat Gildezza-ul, garnisoana anglo-egipteană făcând prizonieri de circa o sută oameni.

Regele Italiei a subscris decretul cu privire la disolvarea camerei. Alegerile se vor întâmpla dela 23—30 Maiu a. c.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

*) „Borászati-Lapok“ nr. 6 din 1886.

**) Dvorzák I. „Magyar-Ország helységnevértára“.

*) Celelalte diare sânt rugate a reproduce acest Apel. I. P. R.

Economic.

Pâinea ca aliment.

Pâinea este unul din alimentele cele mai importante pentru popoarele civilizate. Ca valoare nutritivă ocupă după carne primul loc. Asupra preparării pâinei vorbesc încă anticiteitatea. Precum se vede din biblie, nu era cunoscută pâinea acră, însă Moise interzise Israelitilor de a o consuma în timpul Pascilor, când gustau mielul tradițional. Grecii se dice că au învățat să coacă pâinea dela deul Pan, însă mai mult ca sigur ei au învățat dela Fenicieni și alte colonii egiptene, cari cunoscneau deja cu mult înainte arta de a măcina bobul și astfel din făină preparau pâinea. După cum narează Pliniu, în Roma pe timpul acela se aflau deja brutari publici. Pâinea romană avea o formă pătrată cu 6—8 creștături, cea mai bună pâine era din grâu și se numia siliginous, acea care era amestecată cu țărâțe se numea panis secundus și cea de făină de orz panis plebeius. Din Roma apoi se lăți preste tot Occidentul și în urmă spre Nord. Pâinea de seacă s'a ivit în consumație după emigrațiunea popoarelor și a jucat rolul nutritiv de mare valoare.

Până în secolul al 18-lea, decând începui o nouă eră pentru pâinea de grâu, cu excepțiune parțială Germania, Norvegia și Scandinavia, se întrebuința pâinea de seacă numai din cauze climatice. La noi predomină pâinea de grâu, care este de două categorii, pâinea albă și pâinea neagră sau de casă. Pentru a avea o pâine bună se cere să fie mai întâi agricultori buni, căci numai așa putem ajunge de a avea un grâu bun și curat, din care se poate lucra o pâine bună de o valoare nutritivă. Însă grâul adeseori este atacat de o plantă parazită, care este răspândită pe suprafața solului ca o pănză și eșind grâul din pământ, intră prin porii paiului, ajunge până la bob și îl umple cu o materie care e neagră-cenușie și care consumată în pâine constituie boala numită Ergotism, care se prezintă cu următoarele simptome: Vărsături, slăbiciune de minte o față palidă, tremurături, recirea extremităților și în urmă moartea. De aceea la arat ar trebui ca plugarii să prelucraze pământul mai conșciențios; căci un inspector agricol francez la venirea sa în România dicea: „că agricultura la noi se practică numai superficial, că țărânul cu toată practica moștenită n'a ajuns acolo, unde

trebuie, ci din contră a mers îndărăt prin lipsa de cultură, căci pământul fiind dela natură înzestrat cu destulă putere, dă roade destul de comestibile pentru noi, cu toate că pământul este productiv și la noi, însă plugarul trebuie să străpungă mai afund, aici însă ajungând agricultura numai ceva la înălțimea ei, ar scoate de 2 ori, de 5 ori și de 10 ori mai mult.” Însă durere, țărânul predominant de miseria și de ignoranța în care se scaldă, se simte mulțumit, deși deprimat cu totul, tot nu se învrednicește de a pute scăpa de această boală, ar fi de dorit de a se găsi remedii practici, leacul de îndreptare.

S'a creat scoala de agricultură, care a fost cu entusiasm salutată, însă fără folos, căci absolenții numai agricultori nu sânt. Metoda mai practică ar fi, ca învățătorii și preoții, fie din orașele sau sate, să fie inițiați, ca să poată propaga agricultura practică, căci ei în cap cu autoritățile sânt singuri, cari sânt datori, de a ține câte o conferință referitoare la agricultura, la îmbunătățirea rasei de vite și mai presus de a scăpa pe țărânul de hipohondrie, de diferite manipulațiuni periculoase de argint viu, sărăcie (arsenic), care toate criposulate prin cultul babelor seceră populațiunea rurală într'un mod îngrozitor. Atragem atențiunea tuturor de a se feri de astfel de fleacuri, căci foarte ușor se pot otrăvi. Prin metoda de mai sus credem, că încetul cu încetul, țărânul ar învia, s'ar transforma într'atât încât n'are să mai fie predominant de trândăvia cauzată din ignoranța de a se desprinde pe sine, și ar înfățișa un om, care cu drept cuvânt este baza societății. Dacă am analiza cauzele defectelor lui găsim, că alimentațiunea are încă foarte mare influență asupra lui, căci o alimentare slabă, lipsită de principii nutritivi mai forți, îl demoralizează și negreșit din cauză că o repetă în continuu. Oprindu-ne asupra obiectului despre care tratăm, încredințați de efectele salutare ce le aduce populațiunei mai civilizate, recomandăm cu tot dinadinsul, ca țărânul se mănânce pâine de grâu și să mai lase mămăliga ca variațiune, căci făina de mămăligă astăzi, care foarte adeseori este amestecată cu tăciune, pe care țărânul din cauză de economie, sau din cauză de ignoranță îl amestecă și astfel face mămăliga stricată (jecnită), constituie boala cunoscută ca epidemie lătită pelagra, așa că există 3 părți de populațiune infectată de această

boală, care se prezintă cu simptomele: lipsa de apetit, durere de cap, înegrire extremităților (unghiilor) și în fine se începe o cangrenă prin moarte cu dureri foarte mari. (Va urma.)

Piața din Făgăraș, 23 Aprilie. Grâu frumos hectolitru fl. 6.— până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; seacă fl. 3.50 până fl. 3.80; cucuruz fl. 2.90 până fl. 3.20; ovășul fl. 2.— până fl. 2.15; sēmēnța de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sēmēnța de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 6.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.60; mălaiul fl. 6.50 până fl. 7.—; sēu brut 100 chile fl. 20.— până fl. 24.—; unsorarea de porc 58—60, slămina 60—80; cânepa fl. 25.— până 28.— Un chilo carne de porc 32 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 32 cr.; carne de mel — cr.; ouă 7 cu 10 cr.; chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sēu 50 cr. până — cr.

LOTERIE.

Tragerea din 24 Aprilie st. n.
Budapesta: 86 75 68 5 22.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 24 Aprilie st. n.

Grân (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 8.75, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.85 până 8.65, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 8.80.
Sēcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.35 până 6.60. (Orz nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.30 până 5.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.— până 8.40.
Ovēs (ungurese) 37—40 Kilo fl. 6.45 până 8.40.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.45 până 5.50; de alt soi fl. 5.35 până 5.40.
Rapița fl. 10.— până 11.50; de Banat fl. 10.— până 11.50.
Mălaiu (ungurese): fl. 4.60 până 5.25.

Cursul pieței din Sibiu.

din 25 Aprilie st. n. 1886.
Hârtie-monetă română Cump. 8.60 vënd. 8.70
Lire turcesci „ 11.20 „ 11.30
Imperiali „ 10.20 „ 10.30
Ruble rusesci „ 1.22 „ 1.23

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Aprilie st. n. 1886.
Renta amort. (5%) Cump. 96.1/4 vënd. 97.3/4
Rur. conv. (6%) „ 86.— „ 86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom. „ 266.— „ 267.1/2
Banca națională a României „ 1085.— „ 1183.—
Impr. oraș. București „ 31.— „ 33.—
Act. de asig. Naționala „ — „ —
Credit mob. rom. „ — „ —
Serisuri fonciare urbane (5%) „ 82.1/2 „ 83.1/2
Schimb 4 luni „ — „ 54.—
Societ. const. „ 187.1/2 „ 230.1/2
Aur „ 14.— „ 14.1/2

Bursa de Budapesta

din 24 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6% 103.80
„ „ hârtie „ 4% 95.—
Imprumutul căilor ferate ung. 153.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 117.—
Bonuri rurale ung. 104.85
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ bânățene-timișene 105.—
„ „ cu cl. de sortare 104.95
„ „ transilvane 104.75
„ „ croato-slavone 104.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.—
Imprumut cu premiu ung. 119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 124.25
Renta de hârtie austriacă 85.—
„ „ argint austriacă 85.—
„ „ aur austriacă 114.—
Losuri austr. din 1860 138.50
Acțiunile băncii austro-ungare 877.—
„ „ de credit ung. 293.—
Argintul „ „ austr. 286.25
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“ 101.—
Galbeni împărătesci 5.91
Napoleon-d'ori 10.02
Mărci 100 imp. germane 61.80
Londra 10 Livres sterlingi 126.25

Bursa de Viena

din 24 Aprilie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6% 103.25
„ „ hârtie „ 4% 94.85
Imprumutul căilor ferate ung. 152.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 117.25
Bonuri rurale ung. 105.—
„ „ cu cl. de sortare 105.—
„ „ bânățene-timișene 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ transilvane 104.75
„ „ croato-slavone 104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.75
Imprumut cu premiu ung. 118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 124.30
Rentă de hârtie austriacă 85.25
„ „ argint austriacă 85.35
Rentă de aur austriacă 114.10
Losuri austr. din 1860 139.—
Acțiunile băncii austro-ungare 876.—
„ „ de credit ung. 292.25
Argintul „ „ austr. 286.60
Galbeni împărătesci 5.93
Napoleon-d'ori 10.03
Mărci 100 imp. germane 61.75
Londra 10 Livres sterlingi 126.2

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 15 Aprilie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțocano		Tren de porțocano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțocano	Tren omnibus		Tren de porțocano	Tren omnibus	Tren de porțocano	Tren omnibus						
Viena		7.15	3.15		București		4.50	7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56			Copsa mică		5.50	1.24	
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal		9.30	12.50		Budapesta		8.05	8.—	Alba-Iulia		11.56	4.27			Șeica mare		6.11	1.11	
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș		11.11	1.40		Szolnok		11.02	12.00	Vințul de jos		12.20	4.53			Loamneș		6.40	2.32	
P. Ladány	2.20	5.28	5.58	11.40	Brașov		11.44	2.27		Arad		3.37	5.55	Șibot		12.25	5.19			Ocna		7.03	2.01	
Oradea-mare	4.39	6.41	8.37	1.28	Feldioara	6.22	2.55			Glogovaț	4.00	6.05		Orăștia	1.19	5.41			Sibiu		7.23	2.44		
Várad-Velencze		6.46	9.37	1.52	Apatia	7.01	3.38			Gyorok	4.13	6.19		Simeria (Piski)	1.48	6.08			Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.45	2.—	Ágostonfalva	7.33	4.17			Deva	4.38	6.46		Deva	2.35	6.39			Sibiu		8.16	10.25		
Mező-Telegd			9.59	2.11	Homorod	8.01	4.47			Branicea	4.51	7.—		Ilia	3.04	7.04			Ocna		8.40	10.46		
Rév			7.14	10.28	Hașfalău	8.45	5.42			Ilia	5.10	7.23		Gurasada	3.36	7.29			Loamneș		9.06	11.09		
Bratca			7.42	11.36	Sighișoara	10.10	7.37			Gurasada	5.38	7.51		Zam	3.50	7.41			Șeica mare		9.35	11.32		
Bucia				12.10	Elisabetopol	10.39	8.21			Bérvava	5.57	8.10		Soborșin	4.25	8.12			Copsa mică		9.59	11.52		
Ciucia				12.46	Mediaș	11.19	9.05			Zam	6.42	8.58		Bérvava	4.56	9.29			Cucerdea—Oșorhei—Reghinul-săs.					
Huiedin				8.31	Copsa mică	11.54	9.43			Gurasada	7.14	9.28		Conop	6.18	9.49			Cucerdea		2.20	10.00	3.50	
Stana				9.01	Micăsasa	12.12	10.02			Ilia	7.43	9.56		Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14		Cheța		2.51	10.31	4.21	
Aghirș					Crăciunel	12.37	10.30			Branicea	8.01	10.17		Pauliș	7.12	10.37	6.30		Ludoș		3.13	10.53	4.43	
Ghirbău					Teiuș	12.56	10.50			Deva	8.21	10.38		Gyorok	7.27	10.52	6.47		M. Bogat		3.23	11.03	4.43	
Nedeșdu					Blaj	1.30	11.29			Simeria (Piski)	8.47	11.05		Glogovaț	7.56	11.18	7.17		Cipeu-Iernut		4.04	11.44	5.31	
Cluj		10.01	5.17	6.43	Crăciunel	1.45	11.47			Orăștia	9.40	11.55		Vințul de jos	8.10	11.32	7.32		Kerelő-Sz.-Pál		4.20	12.00	5.46	
Apahida	10.26			7.03	Teiuș	2.34	12.35			Șibot	10.10	12.24		Alba-Iulia	9.—	12.27			Nireșten		4.44	12.26	6.10	
Apahida	10.52			7.26	Cluj	2.55	1.04			Vințul de jos	10.34	12.53		Teliuș	2.39	5.10			Oșorhei		5.04	12.46	6.30	
Ghirșiș	12.37			8.54	Blaj	3.17	1.30			Alba-Iulia	11.04	1.22		Budapesta	6.50	8.16			Reghinul-săs.		7.43	1.16		
Cucerdea	1.48			9.43	Uioara	3.24	1.39			Teliuș	11.31	1.40		Viena	6.05	6.05			Reghinul-săs.—Oșorhei—Cucerdea					
Uioara	1.57			9.51	Cucerdea	3.36	2.07				12.05	2.24							Reghinul-săs.		4.22	—	4.00	
Vințul de sus	2.06			9.58	Ghirșiș	4.11	3.08			Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.		6.14	—	5.52	
Aiud	2.36			10.24	Apahida	5.36	5.08			Simeria	11.50	2.33		Petroșeni	6.49	9.33			Oșorhei		6.34	12.06	10.36	
Teiuș	3.14			10.59	Cluj	5.56	5.35			Streiu	12.27	3.23		Banița	7.27	10.14			Nireșten		6.55	12.27	10.57	
Crăciunel	3.45			11.28	Nedeșdu	6.37	8.34			Hațeg	1.19	3.49		Crivadia	8.06	10.54			Kerelő-Sz.-Pál		7.16	12.51	11.21	
Blaj	4.06			11.44	Ghirbău	6.53	8.59			Pui	2.10	4.40		Pui	8.50	11.37			Cipeu-Iernut		7.37	1.16	11.46	
Mediaș	4.45			12.18	Aghirș	7.08	9.56			Crivadia	2.57	5.28		Hațeg	9.13	12.17			M. Bogat		8.07	1.50	12.20	
Micăsasa	5.40			1.01	Stana	7.34	10.16			Banița	3.35	6.07		Streiu	10.16	12.58			Ludoș		8.21	2.04	12.34	
Copsa mică	5.40			1.22	Huiedin	7.55	7.14			Petroșeni	4.04	6.39		Simeria	10.53	1.35			Cheța		8.38	2.21	12.51	
Mediaș	6.01			1.56	Ciucia	8.37	7.43			Arad—Timișoara				Timișoara—Arad					Cucerdea		9.07	2.50	1.20	
Elisabetopol	6.40			2.44	Bucia	8.53				Arad	6.00	8.18		Timișoara	6.02	5.00			Simeria (Piski)—Uniedoara					
Sighișoara	7.35			3.02	Bratca	9.12				Aradul nou	6.25	8.32		Mercizfalva	6.26	5.56			Simeria (Piski)		6.40		6.40	
Hașfalău	8.01			3.41	Rév	9.31	8.22			Németh-Ságh	6.50	8.51		Orecizfalva	6.40	6.07			Cerna		7.01		7.01	
Homorod	10.05			4.41	Mező-Telegd	10.06	8.48			Vinga	7.19	9.07		Vinga	6.52	6.32			Uniedoara		7.30		7.30	
Ágostonfalva	11.02			5.30	Fugyi Vásárhely	10.25				Orecizfalva	7.38	9.20		Németh-Ságh	7.06	6.53			Uniedoara—Simeria (Piski)					
Apatia	11.37			6.03	Várad-Velencze	10.35				Mercizfalva	7.56	9.32		Aradul nou	7.21	7.24			Uniedoara		10.18		10.18	
Feldioara	12.14			6.35	Oradea-mare	10.41	9.13			Timișoara	8.42	10.09		Arad	7.53	7.40			Cerna		10.44		10.44	
Brașov	1.09			7.14	P. Ladány	10.51	9.18	10.37		Ghirșiș—Turda				Turda—Ghirșiș					Simeria (Piski)		11.30		11.30	
Timiș	1.50	5.30			Szolnok	10.51	9.18	10.37		Ghirșiș	10.37	4.16		Turda	8.20	1.41								
Predeal	2.48	6.07			Budapesta	12.50	10.88	1.45	5.35	Turda	11.04	4.37		Ghirșiș	8.41	2.06								
București	4.56	7.45			Viena	3.—	8.—	6.05	10.30															
	9.40	11.45																						

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.